

پاییز، زنگ آشنای هنر

گوش من نشنیده هرگز در تمام زندگی
خوش تر از آوای زنگ آشنای مدرسه

کاروان تعلیم و تربیت در پاییز هر سال به راه می‌افتد. پدران و مادران با کوله‌باری از انگیزه و چشمانی سرشار از امید به رشد و تعالی فرزندان به همراه این کاروان روان‌اند. سیل معلمان و مدرسان مشتاق از دریچه مهرماه خورشید فروزان آینده امیدآفرین را به نظاره می‌نشینند. اکنون که سالی تازه برای خدمت آغاز شده است، گویی بانگ سربلندی برای ایران سرفراز اوج گرفته است تا شور و عشق سنت نیکوی تعلیم و تربیت را در عمق وجود فرزندان این آب و خاک جاری و ساری سازد. به راستی که برترین و بزرگ‌ترین عمل پسندیده همانا معماری روحی و ذهنی دانش‌آموزانی است که دیر یا زود یاورانی امین و رهروانی با همت برای کشور خود خواهند بود. مهرماه، ماه نگریستن به کارنامه دل‌دادگان معلمی است. معلمان عاشقی که گذشته خود را عرصه‌ای پر تلاش و پویا می‌بینند و عزمی راسخ و امیدوی بی‌پایان برای آفریدن زندگی‌های پرطراوت و شاداب ره‌توشه آینده آنان است. راهی پر تلاش و زحمت، اما به میزبانی عشق و به پیشوایی علاقه! در لحظه لحظه این راه سخت، تبسم‌های ماندگار دانش‌آموزان، رنج تمام کاستی‌ها و غبار نقصان‌ها را مانند نرم ریز باران می‌زداید و آنچه می‌ماند، قصر رفیع معرفت و کاخ مردمی است که در کشور وجود انسان‌ها شکل می‌گیرد.

اینجاست که هنر به کار می‌آید؛ چون اکسیری معجزه‌گر مس وجود را به کیمیا بدل می‌کند و آدمی را در معراج روحی شورانگیزی به اوج می‌برد تا بداند و به یاد آرد که زندگی فقط در سودای مادیات خلاصه نمی‌شود و آرام‌بخشی و آرامش‌آفرینی هنر گاه حتی به پشتوانه

اندوخته‌های کلان مادی هم فراهم نمی‌آید. چرا که هنر، به دلیل بی‌نیازی ذاتی خود، اعتدال روح و ثبات اندیشه است و دقت و قوت شخصیت افراد را بر محور افزایش اتکالی آنان به نفس خویش مفهوم می‌بخشد. رشد آموزش هنر بهترین شادباش‌های آغاز سال تحصیلی را نثار تمامی یاران حوزهٔ تعلیم و تربیت می‌کند و برای همهٔ این همدلان، به‌ویژه معلمان هنر، سهم بسزایی در این تهنیت باشکوه قائل است. کارهای انجام شده در رشد آموزش هنر طی دو سال گذشته تنها به اندکی از نیازهای هم‌رکبان هنری پاسخ داده است و ما هنوز کارهای نکردهٔ زیادی در پیش رو داریم. در این راه فقط و فقط به همدلی و همراهی شما با خویش اندیشه می‌کنیم؛ چرا که بر این باوریم که «آری به اتفاق جهان می‌توان گرفت». آنچه هستیم کمال مطلوب نیست؛ کمال مطلوب شماست که با نگاه‌های مهربان و دستان هنرمندان جوانهٔ انگیزش و نهال هدفمندی مقولهٔ هنر را در عمق اندیشهٔ فرزندان ما می‌کارید تا روزی روزگاری با رویش و خیزش این جوانه و باروری این نهال، درخت پر بار فرهنگ و هنر این دیار سایهٔ خویش را به سر ما بگسترده.

ثمرهٔ این همه عشق و صبوری تقدیم شما باد و شادی دل‌های دانش‌آموزان هنرمند این سرزمین، سرمایهٔ بی‌بدیلتان! ان‌شاء...

سر دبیر

